

Malayalee Engineers' Association Houston, Texas

December 2016



2016 Year in Review

From the President's Desk



It has been a highly satisfying experience for me to be part of the MEA Board in 2016 and to lead this organization from the front. I felt fortunate to have a committed team of young professionals on the Director Board to take ownership of the initiatives we undertook this year.

From an overall vision perspective, at the outset itself we decided to undertake initiatives that will infuse *more energy and enthusiasm* into the MEA activities. "Inclusiveness" and "Transparency" were fundamental to this objective.

The MEA team worked hard on a planned strategy to conduct mega events for engaging the bigger community. The "Vaisakha Sandhya" Scholarship Fund raising event held on April 10, 2016 and the "MEA Cultural Fest", on Oct 8, 2016, clearly reflected this effort. As testament to this strategy, we had record participation from the Community on both events. These events were possible only with support from countless volunteers and well-wishers within MEA.

From a financial perspective, 2016 turned out to be a terrific year for MEA! The "Vaisakha Sandhya" program generated roughly \$26,000/-, sufficient to support 13 student scholarships. In addition, to these were individual charitable donations. It is with great pleasure that we announced a total of 15 student scholarships available for 2016!

New memberships/ renewals accounted to a total of 170 members this year, despite the harsh Oil & Gas related economic turmoil in Houston. We were also able to enhance the MEA Operating account to over \$12,000.

In the Oct GBM, we also mooted the idea of automatic renewal of memberships going forward. This will free up the team in organizing more activities for the Community. Let's do it!

In summary, the great synergy of the team accounted for much of the success this year. A big thank you to my team... you were rightfully named the "Ace Team"!

Needless to say, none of this would have been possible without the support, goodwill and cooperation of the MEA community. Hopefully, we have deposited more goodwill in the Bank than what we expended!

Thank you to all and everyone on behalf of the team and myself.

Cuckoo Joy

MEA Office Bearers 2016

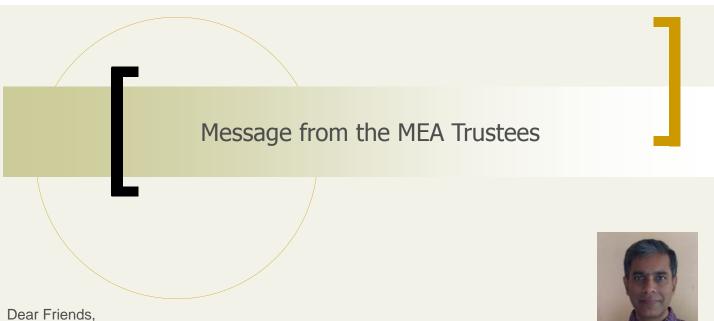


MEA 2016 Board

President Ms. Cuckoo Joy Secretary Mr. Abhijit Baburaj Treasurer Mr. Anoop Kuriakose IT Director Mr. Mathew Roy IT support Mr. Alvin Alias Community Outreach Director Ms. Shiny Paul Community Outreach Director Mr. Sudhir Nair Community Outreach Director Mr. Alex Joseph Nadackal Community Outreach Director Mr. Roshan Edison Community Outreach Director Mr. Paul Stephen

MEA Scholarship Program Committee Scholarship Program Coordinator (SPC) Mr. Rajendran Raghavan Additional Scholarship Program Coordinator (ASPC) Mr. Ramesh R S Mentoring Program Coordinator (MPC) Mr. Alvin Alias

> MEA Trustees Mr. Joyce John Mr. Chandramohan Nair Mr. Johny Alex



It has been a rough year in the oil patch. Quite a few of our members lost their jobs this year. Despite these adverse conditions that MEA successfully planned and conducted all

our annual events is commendable. I applaud our president Cuckoo Joy and her team for a commendable job. I hope the New Year will usher in improved economic prospects in the Energy Capital of the world. That would give further impetus for the 2017 MEA committee to sustain and improve upon the energy level of the current committee.

With Best Wishes,

Chandramohan Nair P.E. Trustee

Dear MEA colleagues,

As we get to the end of 2016, I can only say that the outgoing MEA Board of Directors did an outstanding job. Through their exceptional performance in every respect, they really set the bar high for their successors. I congratulate the 2016 team, especially Ms. Cuckoo Joy, our President, for her excellent leadership. It is worth noting that she successfully located

her successor and a timely transition has been planned. Thus, the long standing MEA tradition of handing over the organization to a new leadership team will continue. It has been my privilege to support the 2016 team.

I welcome the 2017 team under the leadership of President-elect Mr. Rajesh, an MEA member of long standing, and offer my continued support.

In retrospect, my association with MEA, right from its inception and all through nearly guarter of a century of its existence has been a very rewarding experience in my life. I wish MEA greater success in the years to come.

> Joyce John Trustee



MEA – Perspectives from the first President



It was the year 1994. Discussion on forming an organization of engineers of Malayalee origin living in and around the city of Houston were going on for some time in informal gatherings and get-togethers in early 1994. No formal steps to form an association was taken until late 1994. A meeting of Malavalee Engineers was held at the New Delhi Palace restaurant on 14th September 1994, to formally discuss the formation of an organization. A group of 22 engineers participated in the meeting and the need and purpose of the organization was debated with the objectives of fostering social interaction among members, professional networking, and to provide an information repository for opportunities in engineering profession. The group unanimously agreed with these founding principles and the association was declared formed. Among the many names suggested, the formal name of "Malayalee" Engineers' Association (MEA)" was adopted as the official name of the organization. MEA was born. An ad hoc committee was selected to take care of the immediate organizational requirements of MEA. The following members served in the committee: Sagar Vidyasagar, Jose Pullokaran, Satish Nair, Jacob Stephen and Paul Joseph.

MEA was officially registered at the Harris County Office on October 7, 1994. During a family picnic on October 29, 1994 several important topics were discussed and finalized. All reaffirmed their commitment to the MEA as a professional, non-political and non-religious organization with the sole purpose of serving engineers of Malayalee origin in the Houston area. A draft document was developed to which formed the by-laws and the governing document for MEA. After years of hard work by many dedicated members, MEA received the IRS 501(c)(3) certification on April 29, 2009, which enabled us to pursue other charitable activities.

MEA has a proud legacy of serving the Malayalee engineers of the greater Houston in many ways. Lasting friendships between many engineers and their families are directly traceable to MEA and its activities in bringing people together. Your patronage and support have made MEA one of the premier professional charitable organizations in the greater Houston area catering to the needs of engineering professionals of Malayalee origin and their families. The original charter that was framed by the MEA general body in 1994 still remains as our guiding principle. In addition to professional and personal networking MEA promotes music, dance and other artistic talents of MEA members and families.

MEA conducts various programs throughout the year to educate and entertain our members and their families. These programs include social events like picnic, cultural night, technical talks, games and competitions, science talent competitions for MEA members' children and participation in the All-Earth Ecobot Challenge administered by Harris County Education Foundation. The All-Earth Ecobot Challenge is an innovative engineering competition that engages fourth through eighth grade students in complex problem solving while developing critical thinking skills and elevating their confidence in formulating solutions to real world problems. These activities have helped to form lasting bonds between members and their families.

Continued.....

MEA– Perspectives from the first President

We have been slowly expanding our work into the local school districts to promote Student STEM (Science, Technology, Engineering and Mathematics) activities. MEA has worked with the engineering, math and science academy program coordinator at FBISD to explore opportunities and needs of the students. These activities will continue in the future.

Lastly I want to say a few words on the MEA scholarship Program. MEA initiated this program over 11 years ago to provide financial assistance to academically bright students in Kerala who do not have the financial wherewithal to pursue their engineering education. With the kind generosity of MEA members, supporters and sponsors we have awarded over 130 scholarships. Many MEA scholars have completed their education and are employed both in India and abroad and are helping their families to prosper breaking the cycle of poverty. MEA can be proud of this accomplishment.

Wishing the MEA team continued success.

Sagar Vidyasagar MEA President, 1994

MEA Houston Scholars



Photo taken on September 5, 2016 when Vijay Kayath, Member, MEA Houston visited CET, Thiruvananthapuram and met with several MEA Scholar students to discuss communications with MEA, Mentoring program and networking with former MEA Scholars.

Scholarship Program

Winners of Scholarships sponsored by former MEA Scholars and Well-wishers in India



Abhiram, S.G. (2015) TKM College of Engg. Kollam



Akshay, A (2015) CET Trivandrum



Aswanth, P.P. (2015) NIT Surathkal



Nidheesh, S (2014) CET Trivandrum



Muhammed Anfad (2013) CET Trivandrum

With generous donations from its members and their families, MEA has awarded scholarships to 136 very deserving engineering students in the last 15 years. Many of these students are now employed and are building strong careers and have started giving back to the society. Some of the MEA Scholars actively participate in charitable activities in India continuing the chain of charity we created and making MEA's social investment meaningful and drawing high returns. Here is a sampling of these super-achieving special people we are so proud of!

-Vijay Kayath



Sajna Kalarikkal L&T Tech Services, Mysore



Abhijith, M. ANSYS Bangalore



Dileep, D.S. AMD Bangalore



Santhosh R Pai Amazon.com Seattle



Preethi R General Motors Detroit



Ajeesh, K. Asst Professor, KMEA College of Architecture, Aaluva



Sreekanth, S.S Nvidia Bangalore



Nivedya Raj TCS Thrissur



Ayyappadas, P Post Grad Studies, IIT Chennai



Prajwal, S SAIL Burnpur, W.Bengal



Sisil John Nokia Bangalore



Jishnu Dev Royal Enfield Kochi

Scholarship Program



Kannan Nair Infosys Kochi



Vaisakh V.A TCS London, UK



Anup K John ICICI Bank Chennai



Hari Krishnan K Suraksha Transport Systems, Coimbatore



Bibin Mohanan BHEL Bangalore



Hari Krishnan, K.G **IKK Group** Dammam Saudi Arabia



Akhil V.P Aricent Technologies Chennai



Arathi Nair Tata Elxsi Kochi



Sinith P Asst Professor MES College of Eng. Malappuram



Sujith K.R IGCAR Chennai



Basil George TCS Bangalore



Akhil Achu PhD student Melbourne Univ. Australia



Dileep Kumar M.D TCS Trivandrum



Abhijith Krishnan HCL Technologies Bangalore



Deljo David QBurst Koratty

Emmanuel Bristo Kubalio

Nokia

Bangalore



Mithun Mohan Pepsico Hyderabad



Aneesh Suseelan ADA Bangalore



Anoop, E.M Robert Bosch Eng. Bangalore



Joshin, S.K **PhD Studies** Univ. of Lisbon Portugal







Sakhi Ninakai

ഹ്യൂസ്റ്റൺലെ മലയാളി എൻജിനീയർമാരുടെ (MEA) കൂട്ടായ്യ ഇന്ന് പടർന്ന് പന്തലിച്ചു ഒരു വൻ വൃക്ഷമായി മാറിയിരിക്കുന്നു. അതിൽനിന്ന് ചൊരിയുന്ന സ്കോളർഷിപ് എന്ന സ്വാദിഷ്ടമായ ഫലങ്ങൾ കഷ്ടപ്പെടുന്ന ഒട്ടനേകം എഞ്ചിനീയറിംഗ് വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് തണലേകുന്നു.അതിന്റെ പുരോഗതിക്കും നിലനിൽപ്പിനും വേണ്ടി അദ്ധ്വാനിച്ചവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഒരു മുഖം മനസ്സിൽ തെളിയുന്നു.വിവേകത്തിന്റെയും വിനയത്തിന്റെയും പര്യായമായിരുന്ന പ്രഫുല്ല പിള്ള എന്ന നമ്മുടെ തങ്കം.ആ സ്മരണക്കു മുന്നിൽ ഞാൻ ഇത് അർപ്പിക്കുന്നു.

സഖീ നിനക്കായ്!

വിടചൊല്ലി പിരിഞ്ഞെങ്കിലും ഏകാന്തമാം എൻ ഓർമ്മയിൽ എന്നും നീനിറഞ്ഞു നിൽക്കുന്നുവോ! ഏകയാം എന്നെ നീനയിക്കുന്നുവോ! എനിക്കെന്നും നീവഴികാട്ടിയോ! നിറഞ്ഞൊഴുകുമെൻ മിഴികൾക്കു സ്വാന്ത്വനം ഏകുന്നുവോ! മറക്കില്ലൊരിക്കലും മറക്കാൻ ആവതില്ലെനിക്കൊരിക്യലും.... നിറഞ്ഞ സ്നേഹമേ! നമിക്കുന്നു നിന്നെ ഞാനെന്നും.

Kanchana Paliyath Menon

MEA Spring Picnic & General Body Meeting



The Spring Picnic along with our first GBM was conducted on March 19, 2016 at the Cullen Park, Picnic Pavilion, on Barker Cypress Road, Cypress. Since the MEA team was entirely focused in organizing the Mega event for the Scholarship Fund raiser, few MEA volunteers graciously stepped in to organize the picnic. We had a great crowd, delicious food and terrific games. The weather cooperated to make it a complete fun day! Additionally, we were able to spread awareness of the scholarship fund raiser event, sell tickets and gain more membership!

A Trip to the Blue Lakes (Ouray Colorado)

"How blue are the blue lakes?"

They're as blue as your hoodie" answered the hiker returning from the top. "It's beautiful up there. They say it's 3 miles up. It feels like 7 miles though !!!!

The Blue Lakes in Ouray, Colorado is a series of lakes that, as the name suggests have a startling shade of blue and are at a certain distance from each other. The lower Blue Lake is the easiest to access from the trailhead. The second Blue Lake is a treacherous hike compared to the lower Blue Lake. The third Blue Lake, is obviously farther way up there. We really didn't make it up there!!!

In search of the Blue lake

A few miles up, I muttered viciously. "It feels like 7 miles, definitely not 3, not to mention the river. "There happened to be a river in front of me carving the side of rocks. Now this in itself is not a problem!! Actually on a normal basis, I would have appreciated the challenge the river posed. But this river was deep and there was no visible way to get across without getting wet. Also at the other end of the river instead of an easy trail to follow, there was a small cliff to climb. After about 45 minutes of grueling hike, we entered a glade. Thinking that this was just another forest we started in, but listening to our fellow hikers exclamations we hastened to join them and there it was -- Lower Blue Lake!!!! Words cannot explain what we saw. Even me and my dad, who has



experience seeing numerous natural wonders, were speechless.

The Blue Lake



The lake was literally the shade of my hoodie!

Second Lake

After resting for a few minutes and appreciating the beauty of the lake, we set out to find the trailhead to the second blue lake. We found it, but then we realized we had to again cross a river-- technically the same river. The trail was considerably long after we crossed the river. A quick education on the difference between a hike and a climb. Hike is basically walking while climbing involves using your legs and hands on a vertical rock face up. Okay, back to the story. After we climbed a rock face we hiked on and to our surprise --- snow!!!. Just in case you didn't realize this is in the middle of summer (July) in Colorado. This snow has changed to ice now and there is a high chance to slip and fall to God knows where!!! After we hiked for a few more minutes, we reached the second blue lake. This lake was a disappointment compared to the first blue lake. After a few minutes of rest we headed down to Ouray to hike a trail called the perimeter trail which was literally a trail that went

around the perimeter of the lake. All in all, I believe that the Blue Lakes is a fulfilling trail, and my love for hiking has presented me with yet another wonder from mother nature!

Jacob Roy 6th grader - Smith Middle School

Technical Talk by Mr. Zahroof Mohamed 2nd General Body Meeting for 2016

On Sept, 3, 2016, MEA organized a tech talk by Mr. Zahroof Mohamed, where we felicitated him on his remarkable accomplishment of developing and patenting the high efficiency Straightflo valves for reciprocating gas compressors thus redefining compressor valves industry. Zahroof Valves Inc. is



the recipient of the prestigious 2016 Edison Award™ in the category of "Carbon Reduction".

The event was held at the India House, O.P Jindal Center. Mr. Zahroof Mohamed, Chairman of Zahroof Valves, inspired the audience with his exciting journey from a brilliant young engineer to a successful



entrepreneur. "It is an honor to be recognized among some of the global leaders in innovation," said Zahroof Mohamed, founder and Chairman of Zahroof Valves. "The Edison Award is known for being one of the most prestigious business awards. This validates our mission of benefiting both the energy industry and the environment through our unique products."

Along with this event, the second General Body Meeting for 2016 was conducted to approve certain amendments to the Scholarship Program Document.



Adnan Kinnadiyil <u>1st Place (11-15 yr</u>s category)

Drawing Competition



Narayan Nair 1st Place (3-5 yrs category)



Eric Thekkel <u>1st Pla</u>ce (5-10 yrs category)

Annual Badminton Tournament



We were excited to establish an annual Badminton Tournament for children and adults for the first time in MEA. The tournament was hosted at the tennis grounds at 10550 W Airport Blvd, Houston on June 15, 2016. This was an opportunity for members to show off their badminton skills while mingling and networking with friends. Rules and scoring system were established and distributed to all participants in advance of the event.

The inaugural MEA Annual Badminton tournament was an instant hit with 35+ participants with participation from all age groups. The prizes from the tournament were distributed during the Annual MEA cultural night on October 8th, 2016.



തീർത്ഥാടനം

- സപ്പ, ബി.

രണ്ടു കൊല്ലം മുൻപ് വെക്കേഷന് ഞാൻ നാട്ടിൽ പോയപ്പോൾ ഒരു ദൌത്യം ഏറ്റെടുത്താണ് പോയത്. MEA സ്കോളർഷിപ്പ് പ്രോഗ്രാം കോ-ഓർഡിനേറ്റർ നമ്മുടെ സ്കോളർഷിപ്പ്ന് അപേക്ഷിച്ച കോഴിക്കോട് ജില്ലയിലെ ചില കുട്ടികളുടെ സാമ്പത്തിക ശേഷിയെ പറ്റി അന്വേഷിക്കാനുള്ള ചുമതല എന്നെ ഏൽപിച്ചു.

കുട്ടികളുടെ വീടുകളുടെ അഡ്രസ് എല്ലാം മാപ്പിൽ നോക്കി അടയാളപ്പെടുത്തി ഒരു ലിസ്റ്റുണ്ടാക്കി. ഓരോരുത്തരുടേയും മാതാപിതാക്കളെ ഫോണിൽ വിളിച്ച്ബന്ധപ്പെട്ടു. പലരും ജോലി ചെയ്യുന്നവരാണ്. ഒരു ശനിയാഴ്ച്ചയോ ഞാറാഴ്ച്ചയോ പോയാലേ ആൾക്കാരെ കാണാൻ പറ്റൂ.

ആദ്യം പോകേണ്ടത് രാജന്റെ വീട്ടിലേക്കാണ്. രാജന്റെ അമ്മ മാത്രമേ ഉള്ളു, വീട്ടിൽ. അച്ഛൻ കൂടെയല്ല താമസിക്കുന്നത്. അമ്മ, രാജേശ്വരിയെ വിളിച്ചപ്പോൾ ചിലപ്പോഴെ വീട്ടിൽ കാണുകയുള്ളൂ, ശനിയാഴ്ച്ച ജോലിയുണ്ടെങ്കിൽ ജോലിക്ക് പോകേണ്ടി വരും എന്ന് പറഞ്ഞു. പക്ഷെ അവരുടെ അമ്മ വീട്ടിൽ കാണും , അവരോടു സംസാരിക്കാം; രാജൻ കോളേജിൽ ആണ് എന്നും പറഞ്ഞു.

അങ്ങിനെ അവസാനം ഒരു ശനിയാഴ്ച്ച തന്നെ പോകാൻ തീരുമാനിച്ചു. ലിസ്റ്റിൽ ഏറ്റവും അധികം പേർക്കും അന്നാണ് സൌകര്യം. എന്റെ മരുമകൻ സുഭാഷിനെ വിളിച്ച് അവന്റെ നാനോ കാർ കിട്ടുമെന്നുറപ്പിച്ചു. അവനും കൂടെ വരാമെന്നേറ്റു.

കോഴിക്കോട് നിന്നും മുപ്പത് കിലോമീറ്റർ വടക്കാണ് പുന്നശ്ശേരി. ബാലുശ്ശേരി വഴി പോയി പുന്നശ്ശേരിയിലെത്തുന്നതാണ് ഏറ്റവും എളുപ്പം എന്ന് സുഭാഷ് പറഞ്ഞതനുസരിച് അങ്ങിനെതന്നെ രാവിലെ പുറപ്പെട്ടു.

കോഴിക്കോട് നഗരപരിധി വിട്ടു ഒരു പത്തു കിലോമീറ്റർ പോയാൽ കാണുന്നത് ഞാൻ മുൻപ് കാണാത്ത കാഴ്ചകളാണ്. പച്ചപ്പട്ടു വിരിച്ച വയലുകളും, കവുങ്ങിൻ തോപ്പുകളും, തെങ്ങിൻ തോപ്പുകളും; പിന്നെ ഇടവിട്ട് കടകളും, വീടുകളും, ആശുപത്രികളും, അമ്പലങ്ങളും, പള്ളികളും. റോഡ് ടാർ ഇട്ടതാണെങ്കിലും കുണ്ടും കുഴിയും ആവശ്യത്തിനുണ്ട്. സിറ്റിക്ക് ഇത്ര അടുത്തുള്ള ഈ മനോഹര കാഴ്ചകൾ ഞാൻമുൻപ് എന്തുകൊണ്ട് ശ്രദ്ധിച്ചില്ല എന്നാലോചിച്ചു.

പുന്നശ്ശേരി എത്തുമ്പഴേക്ക് മണി പത്തേമുക്കാലായി. വീട് കണ്ടുപിടിക്കാൻ ഒന്ന് രണ്ട് സ്ഥലത്ത് നിർത്തി ചോദിക്കേണ്ടി വന്നു. ഒരു ഇടുങ്ങിയ വഴി, കഷ്ട്ട്രിച്ചു ഞങ്ങളുടെ നാനോ കാറിനു പോകാം. ഞാൻ എന്നെ തന്നെ പ്രശംശിച്ചു, നാനോ കാറിൽ യാത്ര തിരിച്ചതിനു.

വീടിനു മുൻപിൽ കാർ നിർത്തിയിട്ടു മൂന്നാല് പടി കയറണം, മുറ്റത്തു കയറിപ്പറ്റാൻ. പൊട്ടിപ്പൊളിന്ഞ്ഞ പടികൾ കയറി ചെന്നപ്പോൾ വീടിന്റെ വാതിൽ അടച്ചതായി കണ്ടു. ഓടിട്ട ഒരു ചെറിയ ഒറ്റനില കെട്ടിടം. ഓടെല്ലാം പൂതലിച്ച് കറുപ്പായിട്ടുണ്ട്. ചുമരു വെള്ളതെയ്ച്ചിട്ടു കൊല്ലങ്ങളായിക്കാണും. മുറ്റം നല്ല വെടുപ്പായ് തൂത്തിട്ടിരിക്കുന്നു. വീടിന്റെ മുൻവശത്ത് ഇടതു ഭാഗത്തായി നീല ടാർപോളിൻ കൊണ്ട് ഒരു ചായ്വ്വ് കെട്ടിയിരിക്കുന്നു. ഒരു ജനാല പൊളിഞ്ഞു വീഴാൻ പാകത്തിന് നിൽപ്പുണ്ട്. ഒന്ന് രണ്ടു ശോഷിച്ച ചെടികൾ മുറ്റത്തിന്റെ ഒരു വശത്ത് വളരുന്നുണ്ട്. മൂന്നാല് കോഴികൾ വീട്ടിന്റെ പറമ്പിൽ ചികഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

വീട്ടിനകത്തുനിന്നോ പുറത്തുനിന്നോ ഒരനക്കവും കണ്ടില്ല. ഒരു നിമിഷം നിന്നിട്ട് ഞാൻ ശബ്ദം ഉയർത്തി ചോദിച്ചു: " ഇവിടെ ആരെങ്കിലും ഉണ്ടോ?"

കുറച്ചു നേരം കഴിഞ്ഞിട്ടും ആരും പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടില്ല. വീണ്ടും ഞാൻ ഒരു ശബ്പം ഉണ്ടാക്കി, പതുക്കെ വീടിന്റെ ഒരു വശത്തേക്ക് നീങ്ങി. ഒരു മധ്യവയസ്കയായ സ്ത്രീ ഒരു ചൂലും പിടിച്ചു ഓടി വരുന്നു.

സംഗതി ഗുലുമാലായോ, സ്വരക്ഷക്കു എന്ത് നടപടി സ്വീകരിക്കണം എന്നാലോചിച്ചു നിൽക്കാനേ വഴിയുള്ളൂ. ഭാഗ്യത്തിന് അവർ എന്നെ കണ്ടുടനെ ചൂൽ താഴെയിട്ടു, ഓട്ടം നിർത്തി ഒരു പുഞ്ചിരിയോടെ നടന്നടുത്തു.

" സാറ് കോയിക്കോട്ന്നല്ലെ? മോള് പറഞ്ഞിനു, ഇന്ന് വരുന്ന്. "

ഞാൻ ചോദിച്ചു: " രാജേശ്വരി ഇല്ലേ?"

"ഓള് പണിക്ക് പോയി, സാറേ"

"നിങ്ങൾ?" ഞാൻ ആരാഞ്ഞു.

"ഞാൻ ഓളെ അമ്മയാ".

ഞാൻ കാര്യത്തിലേക്ക് കടന്നു.

"രാജൻ അമേരിക്കയിലെ ഒരു എന്ജിനീര്മാരുടെ അസോസിയേഷന്റെ സ്കോളർഷിപ്പ്നു അപേഷിച്ചിരുന്നു. അതിൽ പറഞ്ഞ ചില വിവരങ്ങൾ അന്വേഷിക്കാൻ വേണ്ടി വന്നതാണ്. കുറച്ചു സമയമുണ്ടോ, ഞങ്ങളോട് സംസാരിക്കാൻ?"

"ഓ. ഓള് പറഞ്ഞിനു. ഞാൻ അപ്പറത്തെ വീട്ടില് പണി എടുക്കുന്നുണ്ട്. മിറ്റംതൂക്ക്യായിരുന്നു, സാറ് വന്നതറിഞ്ഞില്ല. അതോണ്ടാ വരാൻ താമസിച്ചത്."

എന്റെ അടുത്ത ചോദ്യം പ്രതീക്ഷിച്ച് അവർ നിന്നു. പെട്ടെന്ന് ആദിത്യമര്യാദ ഓർത്ത പോലെ അവർ പറഞ്ഞു.

"സാറിനു അകത്തിരിക്കാം. ഞാൻ പോയി വാതില് തുറക്കാം."

മറുപടിക്കായി നില്ലാതെ അവർ വീടിന്റെ പിന്നിലേയ്ക്ക് നടന്നു. അൽപ സമയത്തിനുള്ളിൽ വാതിൽ തുറന്ന് രണ്ട് പ്ലാസ്റ്റിക് കസേരകൾ എടുത്തു പുറത്ത് മുന്നിലെ വരാന്തയിലിട്ടു. ഞാനും സുഭാഷും ഇരുന്നു.

"രാജന്റെ അമ്മ എന്ത് പണിയാണ് ചെയ്യുന്നത്?" ഞാൻ ചോദിച്ചു.

"ഓള് കൊറച്ചു ദൂരെ ഒരു കൂൾബാറിൽ പണിയെട്ടുക്കയാണ്. ആഴ്ചയിൽ അഞ്ചു ദിവസം പോകും. ശനിയും ഞായറും ചിലപ്പൊ പോണം."

"അവിടെ എന്താണ് പണി?"

"സർവത്തും ചായയും ഉണ്ടാക്കണം. ചെല ദിവസം പലഹ്യാരവും."

"എന്ത് കിട്ടും ഒരു ദിവസം?"

"അവിടത്തെ ബിസിനസ് പോലെയാണ്. ഒരു നൂറു നൂറ്റിയിരുപത് ഉറുപ്പിക കിട്ടും. പക്ഷെ ദിവസം എട്ടു ഉറുപ്പിക ബസ് കൂലിയാകും."

"ഇവിടടുത്തെങ്ങും ജോലി കിട്ടൂലെ?"

"ഇല്ല സാറേ. വീട്ടു പണിക്കു പോകാൻ അവൾക്കു പറ്റൂല. എപ്പളും ഒരു കിതപ്പാണ്, കൊറച്ച് പണിയെടുക്കുമ്പളെക്കും."

"രാജേശ്വരി എത്രാം ക്ലാസ്സ് വരെ പഠിച്ചിട്ടുണ്ട്?"

"പത്തു വരെ"

"രാജന്റെ അച്ഛൻ ഇവിടയല്ലേ താമസം?"

" അവര് തമ്മീ പിരിഞ്ഞിട്ട് മൂന്ന് കൊല്ലത്തോളായി. ചെലവിന് ഒന്നും അവൾക്ക് കൊടുക്കാറില്ല." അവർ അല്പം സങ്കടത്തോടെ പറഞ്ഞു.

"വാസുദേവൻ. അല്ലെ. അയാൾക്ക് എന്തായിരുന്നു ജോലി?"

"കൊറച്ച് നാള് ഓട്ടോറിക്ഷ ഓടിച്ചു നടന്നു. ഒരു ദെവസം കുടിച്ചിട്ട് എവിടെയോ കൊണ്ടുപോയി ഇടിച്ചിട്ട് കൊറേ ദിവസം ആശുപത്രീ കെടന്നു. പിന്നെ ഒരു കടയിട്ട് നടത്തി നോക്കി. അതും പൊളിഞ്ഞു കൊറേ പൈസ പോയി. കുടിച്ച് വന്നിട്ട് എന്നും അടിപിടിയാണ്. കുടിക്കാൻ പൈസ ചോദിക്കുമ്പോ ചിലപ്പൊ ഓൾടെ അടുത്ത് പൈസ ഇല്ലങ്കി ഓളെ അടിക്കും. സാധനങ്ങളൊക്കെ തല്ലിപ്പൊട്ടിക്കും."

ഒന്ന് നിർത്തിയിട്ട് അവർ തുടർന്നു. " തീരെ സഹിക്കാൻ പറ്റാണ്ടായപ്പൊ ഞാൻ ഇവിടുന്ന് എറങ്ങി പോകാൻ പറഞ്ഞു. ഈ വീട് എന്റെ പേരിലാ."

" അയാൾ രാജനെ കാണാൻ വല്ലപ്പോഴും വരാറുണ്ടോ?"

"അവന്റെ പരീക്ഷക്ക് മൂന്ന് മാസം മുൻപ് വന്നിന്. മോനെ പഠിപ്പിച്ചത് ഓനാണ്, ഓന്റെ കൂടെ രാജൻ പോണം, ഓന്റെ കൂടെ താമസിക്കണം എന്നൊക്കെ പറഞ്ഞ് കൊറേ ബഹളം ഉണ്ടാക്കി. അവൻ പോന്നില്ലാന്നു പറഞ്ഞപ്പൊ വീട്ടിക്കയറി ഓന്റെ പുസ്തകങ്ങളും കൊറേ കടലാസും കീറി മുറ്റത്തിട്ടു തീയിട്ട്."

ഇതെങ്ങിനെ അവസാനിച്ചുവെന്നുള്ള ആകാംഷയോടെ ഞാൻ അവരെ നോക്കി. എന്റെ മനസ്റ്റ് വായിച്ചപോലെ അവർ പറഞ്ഞു.

"ഈടുത്തെ കോലാഹലം കേട്ടിററ് ആൾക്കാരെല്ലാം ഓടി വന്ന് ഓനെ ഇവിടുന്ന് ഒരുവിധം പുറത്താക്കി."

"അതിന് ശേഷം ഇങ്ങോട്ട് വന്നിട്ടില്ല."

കുടുംബ കോടതി മജിസ്ട്രേറ്റിൻന്റെ റോൾ കളിച്ച് കൂടുതൽ കുടുംബകാര്യങ്ങൾ അന്വേഷിച്ചിട്ട് വിഷമിപ്പിക്കണ്ട എന്ന് കരുതി ഞാൻ രാജന്റെ അച്ഛന്റെ കാര്യം വിട്ടു. "നിങ്ങൾക്ക് എന്ത് കിട്ടും ഒരു ദിവസം? ദിവസേന ജോലി എടുക്കുന്നുണ്ടോ?"

"എനക്ക് മാസം ഒരു ആയിരം ഉറുപ്പിക കിട്ടും."

ഞാനൊരു മനക്കണക്ക് നടത്തി അവർക്കും അവരുടെ മകൾക്കും കൂടി എത്ര വരുമാനം ഒരു മാസം കിട്ടുമെന്നുറപ്പിച്ചു.

" നിങ്ങൾക്ക് വേറെ ആരെങ്കിലും സഹായത്തിന്നുണ്ടോ? രാജേശ്വരിക്ക് വേറെ സഹോദരന്മാർ ആരെങ്കിലും?"

"എന്റെ ഒരു മോൻ, അവളുടെ മൂത്തതാണ്. അവനു ഭാര്യയും മൂന്ന് കുട്ടികളുംണ്ട്. അവന്റെ സമ്പാദ്യം കൊണ്ട് അവന്റെ കുടുംബത്തിനുതന്നെ കഷ്ട്ടിച്ചു കഴിയാനേ പറ്റൂ. എന്നാലും ഞങ്ങക്ക് വല്ലാത്ത ബുദ്ധിമുട്ടുള്ളപ്പോ ഓൻ കൊറച്ചൊക്കെ സഹായിക്കും."

"അയാൾക്ക് എന്താ ജോലി?"

" ഓൻ കെട്ടിടം പണിക്കുപോകും. പക്ഷെ ഈ നാട്ടുംപ്രദേശത്ത് പണിയൊക്കെ കൊറവാ."

"രാജൻ എൻട്രൻസ് പരീക്ഷക്ക് കോച്ചിങ്ങ് ക്ലാസിനു . കോഴിക്കോട്ടു പോയി പഠിച്ചിരുന്നല്ലോ. അതിന്റെ ചിലവൊക്കെ എങ്ങിനെ വഹിക്കാൻ പറ്റി?"

"അതിന് കൊറച്ച് പണ്ടം ബാക്കിയുള്ളതെടുത്തു പണയം വെച്ചു. പിന്നെ ആ കോളേജും കൊറച്ച് ഫീസ് കൊടുത്താ മതീന്ന് പറഞ്ഞ്."

"ഇപ്പോ കോളേജ്ൽ ചേർന്നപ്പോ എവിടെയാ താമസം? ഹോസ്റെറൽലോ അല്ല ലോഡ്മില്ലോ?"

"ലോഡ്ബില് വേറെ കൊറച്ച് കുട്ടികളുടെ കൂടെയാ".

"ഇതിനൊക്കെ ചിലവില്ലേ? എങ്ങിനെയാ ഇതൊക്കെ നടത്തുന്നത്? നിങ്ങളുടെ വരവ് കൊണ്ട് പറ്റുമോ?" ഞാൻ ആരാഞ്ഞു.

"കൊറേ പണം കടം വാങ്ങിട്ടുണ്ട്. പിന്നെ അവന്റെ ടീച്ചർമാരും, നാട്ടുകാരു ചിലരും സഹായിച്ചു. ഈ നാട്ടുകാർക്കെല്ലാം മോനെ നന്നായിട്ടറിയാം, നല്ലോണം പഠിക്കുന്നതുകൊണ്ട്."

അമ്മാമയുടെ ശബ്ബത്തിൽ അഭിമാനവും സന്തോഷവും പ്രതിഫലിച്ചു.

"ഓനെ എങ്ങനെയെങ്കിലും പഠിപ്പിച്ച് ഒരു വഴിക്കാക്കീട്ട് വേണം എനിക്ക് കണ്ണടക്കാൻ.ലീവിന് വരുമ്പഴ് ബാങ്കീന്ന് ലോണിനു അപേക്ഷിക്കണംന്നു പറയ്ന്നുണ്ട്. ഈ വീട് പണയം വെക്കെണ്ടിവരുംന്നാ തോന്നുന്ന".

"എന്നാലും സാരോല്ല. ഇതുവരെ ദൈവത്തിന്റെ സഹായം ഉണ്ടായല്ലോ; ഇനിയും അത് കിട്ടും." അവർ കണ്ണ് തുടച്ചു.

ഈ സംസാരത്തിന്നിടെ അടുത്തുള്ള മുറിയിലെ ഒരു കണ്ണാടി അലമാരയിൽ ചില ട്രോഫികളും മെഡലുകളും ഇരിക്കുന്നത് എനിക്ക് കാണാൻ പറ്റുമായിരുന്നു.

"ആ കാണുന്ന കപ്പും മെഡലും ഒക്കെ രാജന്റെതാണോ?"

അമ്മാമയുടെ മുഖത്തു സന്തോഷപ്പൂക്കൾ വിടർന്നു.

"ആ, അതെല്ലാം അവനു പഠിത്തത്തിനു കിട്ടിയ പ്രയിസ്ലാ. പിന്നെ പ്രസങ്ങ മത്സരത്തിലും ഓന് പ്രയിസ്റ്റ് കിട്ട്രീട്ടുണ്ട്. സാറ് വന്നു നോക്കിക്കൊള്ളി" എന്ന് പറഞ്ഞു അവർ ആ മുറിയിലേക്ക് നടന്നു. പിന്നാലെ ഞാനും.

അലമാരയിൽ പല സൈസിലുമുള്ള കുറെ ട്രോഫികളും മെഡലുകളും, പൊടിപിടിച്ചും മങ്ങിയും കിടക്കുന്നു. ഒരു

മൂലയിൽ ഒരു പായും തലയണയും മടക്കി വച്ചിരിക്കുന്നു. ചുമരിൽ ഒരു കണ്ണാടിയും മാത്യഭൂമി കലണ്ടറും.

നജാരം.

മിടുക്കനാണല്ലേ?" അമ്മാമയുടെ മുഖം അഭിമാനം കൊണ്ട് തുടുക്കുന്നത് ഞാൻ ശ്രധ്ഹിച്ചു. ആ മുറിയിലെ ഒരു ചെറിയ മേശപ്പുറത്തു ഒരു സോൾഡറിങ്ങ് അയേണും, ഒരു പ്രിന്റഡ് സർക്യൂട്ട് ബോർഡും കുറച്ചു വയറും കിടക്കുന്നു.

"ഇതെന്താ സംഗതി?" ഞാൻ ചോദിച്ചു.

"ഇതെല്ലം ഓന്റെ സാനാണ്. എപ്പോഴും ഓരോന്ന് അഴിച്ചും പണിഞ്ഞും ചെയ്തോണ്ടിരിക്കും. എനക്ക് ഇതൊക്കെ എന്താന്നു പറഞ്ഞാലും മനസ്സിലാവൂല്ല."

ആ മുറിയിൽ നിന്നും ഞാൻ പുറത്തിറങ്ങി.

" ഈ വീട്ടിൽ ഇപ്പോ ആരൊക്കെയാ താമസം? എത്ര മുറിയുണ്ട്?"

"ഇപ്പോ ഞാനും എന്റെ മോളും. രണ്ടു മുറീണ്ട്. പിന്നെ അടുക്കള. "

വീടിന്റെ അകത്തെ സ്ഥിതി വളരെ ശോചനീയമാണെന്നു ഒറ്റനോട്ടത്തിൽ എനിക്ക് മനസ്സിലായി.

"ഈ വീടിന്റെ ചുറ്റും ഉള്ള പറമ്പും നിങ്ങളുടെതാണോ? എത്ര സെന്റുണ്ട്?"

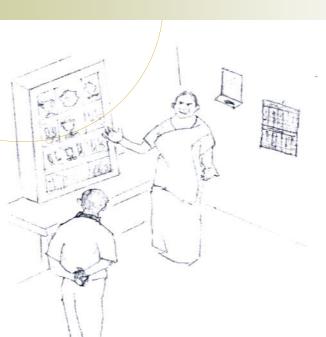
"നാല് സെന്റുണ്ട്. എല്ലാം എന്റെ പേരിൽ തന്നെയാ"

"നിങ്ങൾക്ക് ബന്ധുക്കളായി ദുബായിലോ സൌദിയിലോ മറ്റോ ആരെങ്കിലും ഉണ്ടോ? അങ്ങിനെ വല്ല ധനസഹായവും കിട്ടുന്നുണ്ടോ?"

"ഇല്ല സാറേ. ഒരാളും ഇല്ല. നാട്ടുകാർക്കെല്ലാം ഞങ്ങളെ സ്ഥിതി അറിയാം. ഈടെ അടുത്തുള്ള ദാമോദരൻ മുതലാളീടെ വീട്ടിക്കേറി സാറുതന്നെ ഒന്ന് ചോദിച്ചു നോക്ക്. അല്ലെങ്കിൽ അടുത്തുള്ള കടകളിലും അന്വേഷിച്ചാ മതി".

"ആരാ ഈ ദാമോദരൻ മുതലാളി?"

"ദാ. ഈ മെയിൻ റോട്ടീ കേറിയാ ബസ്സ്റ്റോപ്പ്ന്റെ തൊട്ടടുത്ത വീട്ടിലാ. ഓർക്ക് രാജനെയും ഞങ്ങളേയും നല്ലോണം അറിയും."



അമ്മാമ പിന്നേയും കുറച്ചു പ്രാരബ്ദങ്ങളുടെ കഥകൾ പറഞ്ഞു.

"അങ്ങിനെയാകട്ടെ. എന്നാൽ ഞങ്ങളിറങ്ങുന്നു." എന്ന് പറഞ്ഞ് ഞങ്ങളെഴുന്നേറ്റു.

"ഒന്നും കുടിക്കാൻ തരാൻ പറ്റീല്ല." ഭവൃത കാണിച്ചു അമ്മാമ പറഞ്ഞു.

"ഓ, അത് സാരോല്ല. ഞങ്ങൾ ചായയൊക്കെ കുടിച്ചിട്ടാ പുറപ്പെട്ടത്. ഇനിയും ചില വീടുകളിൽ കയറാനുണ്ട്."

അമ്മാമ സുഭാഷിനെ നോക്കി ചോദിച്ചു: " സാറിന്റെ മോനാ?"

" അല്ല, എന്റെ അനുജന്റെ മോൻ."

" രാജന് സ്കോളർഷിപ്പ് കിട്ടുമോ സാറേ?" അവരുടെ ഉത്കൺഠ ഞാനറിഞ്ഞു.

" എനിക്ക് പറയാൻ പറ്റില്ല. ഞാനല്ല, അമേരിക്കയില്ള്ള ഒരു കമ്മിറ്റിയാണ് അവസാനം തീരുമാനിക്കുന്നത്." എന്നോട് ഇവിടുത്തെ കാര്യങ്ങൾ അന്വേഷിച്ച് അവരെ അറിയിക്കാനാണ് പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത്."

കാര്യങ്ങൾ കണ്ടപ്പോൾ ഞാൻ രാജനെ സ്കോളർഷിപ്പിനായി ശുപാർശ ചെയ്യണമെന്നു തീരുമാനിച്ചിരുന്നു. പ്രതിസന്ധികൾ ദിനംപ്രതി നേരിട്ട്, അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽ പൊരുതിക്കൊണ്ട് ജീവിക്കുന്ന ഈ കുടുംബത്തിന്റെ ഭാവി തണലായിരിക്കും രാജനെന്നു എനിക്കു തീർച്ച തോന്നി.

ജീവിതത്തിന്റെ വിജയപാതയിലേക്ക് കുതിച്ചു ചാടാൻ വെമ്പി നില്ലുന്ന കൊച്ചുമകന്റെ ഭാവിക്കായി എത്ര കഷ്ടപ്പാടുകളും സഹിക്കാൻ തയ്യാറായി നിൽക്കുന്ന അമ്മാമയോട് അത് പറയാൻ പറ്റില്ലല്ലോ എന്ന സങ്കോചത്തോടെ ഞാൻ വിട വാങ്ങി.

മെയിൻ റോഡിൽ എത്തി ദാമോദരൻ മുതലാളിയുടെ വീട് കണ്ടുപിടിച്ചു. ഒന്ന് വേഗം കയറി ഇറങ്ങാമെന്ന് കരുതി ഗേറ്റ് തുറന്ന് അകത്ത്ചെന്നു. ഭാഗ്യത്തിന് മുതലാളി വീട്ടിലുണ്ടായിരുന്നു.

ഞങ്ങൾ വന്ന കാര്യവും രാജന്റെ അമ്മാമ പറഞ്ഞകാര്യങ്ങളും പറഞ്ഞപ്പോൾ ദാമോദരൻ മുതലാളി ഞങ്ങൾ കേട്ട എല്ലാ കാര്യങ്ങളും ശരിതന്നെ എന്നു വളരെ സന്തോഷത്തോടെ പറഞ്ഞു. നല്ല സ്വഭാവമാണ്, മൂത്തവരോട് ബഹുമാനമുള്ള പയ്യനാണ്; ഏതു ഇലെക്ട്രിക്കൽ റിപ്പയർ അവിടെ ഉണ്ടെങ്ങിലും രാജനാണ് അതെല്ലാം ശരിയാക്കുക. പിന്നെ നെറ്റിൽകയറാൻ കമ്പ്യൂട്ടർ ഉപയോഗിക്കാൻ പലപ്പോഴും വീട്ടിൽ വരാറുണ്ട്; കുടുംബം സാമ്പത്തിക ദുരിതത്തിലാണ്; കുറച്ചു പണം മുതലാളിയുടെ കയ്യിൽ നിന്നും കടം വാങ്ങിയിട്ടുണ്ട്; തന്റെ പഴയ മൊബൈൽ ഫോൺ രാജനു കൊടുത്തു എന്നൊക്കെ മുതലാളി പറഞ്ഞു.

അവിട്ടം വിട്ടപ്പോൾ ഞാൻ ആലോചിച്ചു: ഈ തീർത്ഥാടനം എന്നെ രാജന്റെ കഥയിലേക്കെത്തിച്ചു. സ്കോളർഷിപ്പ് അപേക്ഷാഫോമിന്റെ കോളങ്ങളിലും വരികൾക്കിടയിലും കാണാനോ ഒതുക്കാനോ പറ്റാത്ത കഥ.

കോവളം, കുമരകം, മൂന്നാർ എല്ലാം സഞ്ചരിച്ചു കണ്ണിനും, മനസ്സിനും കുളിരേകാൻ എനിക്ക് അരലക്ഷം ചുരുങ്ങിയത് പൊട്ടിക്കണം. ഈ രാജന്റെ ഒരു കൊല്ലത്തെ വിദ്യാഭ്യാസ ചെലവു ആ തുക കൊണ്ട് പറ്റും. മൂന്നാറിലെ ഇളംമഞ്ഞിൻ കുളിരനുഭവിക്കണോ അതോ അമ്മാമയുടെയും രാജേശ്വരിയുടെയും രാജന്റെയും മനസ്സിൽ സന്തോഷത്തിന്റേയും, ആശ്വാസത്തിന്റെയും മഞ്ഞു പെയ്യിക്കണോ?

എൻന്റെ മണ്ടൻ എന്ജിനീയറിങ്ങ ബുദ്ധിയിൽ ഇങ്ങിനത്തെ ഒരു അവലോകനം എന്തിനാണാവോ വന്നുകയറിയത്? മനസ്സ് മന്ത്രിച്ചു: "ഈ വക കാര്യങ്ങളിൽ ഇടപെടുമ്പോൾ ഒരുതരം നിസ്സംഗത വേണം. ഇങ്ങനെ എത്ര രാജന്മാരെ ഇനിയും കാണാനിരിക്കുന്നു? ചെയ്യാൻ തന്ന ജോലിചെയ്യാൽ പോരേ?"

കാറിൽ കയറിയപ്പോൾ സുഭാഷ് ചോദിച്ചു: " അങ്ക്കിളിനെന്തു തോന്നുന്നു? രാജൻ വളരെ ഡിസർവിംഗ് കേസല്ലേ?"

ഞാൻ മറുപടി പറഞ്ഞില്ല. എന്നിട്ട് ചോദിച്ചു: "ഇവിടെ പോകുന്ന വഴി വല്ല നല്ല റെസ്റ്റ്ഓറൻന്റ് ഉണ്ടോ? ഒരു കോഴിക്കോടൻ ബിരിയാണി തിന്നാൻ തോന്നുന്നു."

സുഭാഷ് മിണ്ടാതെ ലിസ്റ്റിലെ അടുത്ത വീട്ടിലേക്ക് കാർ വിട്ടു.

Sapna B

Summary of 2016 Scholarship Program



The MEA scholarship program is a very successful and admired program that is ongoing now for more than 18 years. Currently we have 36 scholars receiving scholarship of \$500 per month. For the year 2016, additional 15 scholarships are planned to be awarded. We are in the final stages of selection of the 2016 scholars. The current year's applicants form an exceptional group with high academic achievement in face of considerable economic challenges. Most of them have obtained a rank of better than 1000 in the KEAM entrance exam or better than 50 in NATA (Architecture). They represent 10 out of the 14 districts in Kerala and are enrolled in the best engineering colleges including College of Engineering Thiruvananthapuram, IIT Chennai, NIT Kozhikode, BITS Pilani and TKM engineering college Kollam. The selection of the winners and distribution of the scholarship checks are planned to be done in January 2017.

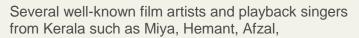
Rajendran Raghavan

Vaisakha Sandhya 2016 Scholarship Fund Raiser Mega Event

Every year MEA organizes a fund raising event to support its Scholarship Program for economically backward, academically brilliant engineering students in Kerala. Initiated back in 2000, this program has supported 125 students so far, disbursing roughly \$ 225,000 in the last 15 years. This is a matter of great accomplishment and pride to all MEA members.



This year's scholarship fund raiser was "Vaisakha Sandhya 2016" a family entertainment show, held in partnership with Malayali FM Radio, on April 10, 2016 at the Immanuel Center Auditorium in Stafford, Texas. MEA signed a partnership agreement with Malayali FM Radio to split the costs and the show tickets. With the support of sponsors, MEA was able to raise funds sufficient to cover the costs of the program. The MEA portion of tickets were completely sold out, thanks to the hard work and commitment of the MEA team and support from a wide network of MEA volunteers.





Vivekanandan etc. dazzled the stage and captivated the audience for over 3 hours with their high energy and quality performance. It was a truly a fun show! We received positive awesome feedback such as:

- " It was excellent better than some shows where big stars come"
- " Hats off and congrats to the entire team who organized this show elating everyone's youthful spirits!"



One of the MEA trustees wrote, ""Hearty congratulations to MEA 2016 team for pulling together a really outstanding event. The performers on the stage, of course excelled and everyone had an entertaining time."

The event was a complete success in terms of our scholarship fund raising efforts. Our goal was to raise funds for 12 student scholarships. However to our extreme delight, we were able to exceed this goal.



Hats off to the MEA team, the numerous sponsors, donors and all who contributed to the event to make it a grand success!

Sudhir Nair



My DI Experiences



Destination Imagination is a team building program focused around creative science and artistic challenges. I first joined DI in 7th grade, and I have continued it all the way until my senior year of high school. The friends I made through this experience are still my best friends to this day, and the fun I have had with them throughout the years is immeasurable. Our team has learned to think quickly on our feet and come up with fast solutions for problems such as props breaking the day of tournament or falling over during a performance! A DI team can consist of anywhere between 3 to 7 members, usually from the same school or district. Each team is then given the opportunity to pick from a series of "Central Challenges," which they will work on until the regional competition in the spring.

Central Challenges are a chance for you to show off a wide variety of talents such as acting, building, studying specific aspects of science, painting, and more. In the past years I have painted huge backdrops, made crazy costumes, used sound waves to create art, acted as





numerous fun characters, and even come up with ways to survive a volcanic eruption! 3 of the years that I participated, my team and I got the opportunity to travel to Tennessee for the DI Global Tournament where we met people from countries all over the world like China, Guatemala, and Ireland. We also got to attend loads of fun events and see all the amazing creations made by other teams. No matter what grade you are in, I strongly encourage you to start a team and join DI. You will get to expand your creativity, travel to fun tournaments, trade pins, and meet loads of new people.

> Priya Nair – 12th grade Cy-Fair High School

MEA Cultural Fest, Oct 8, 2016

The Pookalam competiton, Drawing competition, Mega Thiruvathira, Onasadhya, Maveli, Songs, Dances, 100+ participants, 250+ attendees... organizing the 2016 MEA Cultural Fest was no walk in the park!

At the outset, the 2016 team objective was very clear - Maximum involvement of the MEA community through a variety of fun and exciting programs which would cater to all sections of the community including MEA veterans, new members and children. This led us to plan an exciting line-up of events for the whole year with the Cultural Fest slated to be the highlight of the year.

We put on our thinking hats, got together to bring out our most creative ideas and pooled them all together to present the MEA Cultural Fest 2016!



As to the theme, in keeping with our cultural heritage, we decided on Onam. In order to ensure maximum participation, we planned for a whole day event with competitions slotted in the morning, followed by the Mega Thiruvathira, Onasadhya and

finally closing out with the Cultural Programs. Each member of the MEA team was assigned a critical task with one common Master Action Item Register maintained to ensure that all technical details were captured and nothing was missed. After all, we are engineers and we do take pride in our decision making and problem solving skills!





In spite of the challenges, each member of the team was instrumental in delivering on the expectations and was ever ready to assist fellow team members wherever possible. Of course all this required constant communication and the MEA team met weekly and

towards the event date, multiple times a week!





The Mega Thiruvathira alone was a project in itself, which required harmonizing forty participants from different parts of Houston, initially as small teams for rehearsals, and a final rehearsal a week

ENGINEERS

Hous

before the event date.

The feedback we received in the davs following the event made



recognition itself was far beyond what we could hope for. Of course none of this would have been possible without the help of the MEA community who truly supported and showed up in full force - Kudos to our community!

Roshan Edison

MEA Cultural Fest, Oct 8, 2016

Photo Credits: Anoop Nair



Pookkalam Competitions

The Pookkalam competitions were organized as part of the Onam theme for our cultural fest celebrations on Oct 8, 2016. Five teams representing various areas of Houston participated in the competitions. The teams were free to use flowers, fruits, vegetables, leaves, and grains etc, all which are natural. Evaluation criteria was creativity, presentation and neatness There was much excitement and healthy spirits amongst the teams as each team worked within their 1 hour time limit to present their best creation. The results were spectacular!



1st Prize—Cypress Team

2nd Prize - Sugar Land Team 1

3rd Prize - Woodlands Team



The 2016 MEA Board held its grand finale with a Holiday Banquet at the Great W'kana Café on Dec 10, 2016. This was a well-attended event. In tune with our objective of "*Making spirits high*" the hall was filled with music, dancing and laughter. The team updated the community on the financial status and the Scholarship Program. The 2017 team, headed by Mr. Rajesh Kavilveedu held a brief introduction. The evening ended with the team thanking the MEA community for their whole hearted support throughout the year.











Malayalee Engineers' Association Houston, Texas *www. meahouston.org* https://www.facebook.com/mea**houston**

> Design & Layout Sushama Kumar